

BHMagazino

*HAPPY
NEW YEAR*

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

ΥΠΟΛΕΧΟΜΑΣΤΕ ΤΟ 2026 ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ
ΣΥΝΑΥΛΙΑ-ΘΕΣΜΟ. Η ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΠΙΟ ΕΠΙΡΑΣΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

9 772623 493002 52

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

THE WIENER PHILHARMONIKER

WOLFF DIETER GRABNER/AN/JOHANNES WOLFF

*Από τη σκιά της Ιστορίας
στο φως της παγκόσμιας παράδοσης*

Κάθε χρόνο την πρώτη ημέρα του έτους η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βιέννης προσφέρει στην ανθρωπότητα ένα μεγαλειώδες τρίωρο ακρόαμα που παρακολουθούν πάνω από 50 εκατομμύρια τηλεθεατές σε περισσότερες από 90 χώρες. Αυτή είναι η μυθιστορηματική ιστορία της συναυλίας που έγινε θεσμός.

● Το εμβληματικό κτίριο του Musikverein στην καρδιά της Βιέννης, η επιβλητική Χρυσή Αίθουσά του (κάτω) και ο μακροβιότερος μαέστρος στην ιστορία της Πρωτοχρονιάτικης Συναυλίας, Βίλι Μποςκόφσκι, επί το έργο (αριστερά), την 1η Ιανουαρίου του 1960.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΠΟΥΡΟΥΣΗ

Κάθε χρόνο την 1η Ιανουαρίου, την ώρα που ο κόσμος προσπαθεί να συγχρονίσει ξανά το εσωτερικό του ρολόι με το ημερολόγιο, η Βιέννη δίνει τον ρυθμό. Αλλά και την ιδανική μουσική υπόκρουση για καινούργιες αρχές, new year's resolutions, αποφάσεις και πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει κανείς στη στροφή του χρόνου – και που πιθανότατα θα έχει αναιρέσει έως το βράδυ της Πρωτοχρονιάς. Από τη Χρυσή Αίθουσα του Musikverein, οι πρώτες μελωδίες βαλς και πόλκας ταξιδεύουν μέσω της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου σε δεκάδες χώρες – με τη σταθερή υποστήριξη της Rolex, Exclusive Partner της Φιλαρμονικής της Βιέννης από το 2008 και Exclusive Sponsor της Συναυλίας της Πρωτοχρονιάς από τον Ιανουάριο του 2009 –, γίνονται στην πραγματικότητα ένα κουκούλι που καταφέρνει να χωρά όλο τον κόσμο, μετατρέποντας

μία συναυλία σε τελετουργία. Η Πρωτοχρονιάτικη Συναυλία της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Βιέννης, τα εισιτήρια για την οποία ισοδυναμούν με αυτό που περιγράφει επακριβώς ο όρος «αερό δισκοπότηρο», δεν είναι απλώς ένα μουσικό γεγονός, αλλά μια συλλογική εμπειρία, ένα οικουμενικό πολιτισμικό σύμβολο, μια υπόσχεση συνέχειας σε έναν κόσμο που αλλάζει αδιάκοπα και πλέον κατατρεγμένα.

Λίγοι, παρακολουθώντας τη μουσική και οπτική πανδαισία με τους αφεγδάσιμους μουσικούς, τους υπέρλαμπρους θεατές και τα χιλιάδες λουλούδια και φυτά για τα οποία από το 2015 φροντίζει με χαρακτηριστική επιμέλεια και παροιμιώδη επιτυχία η υπηρεσία κήπων της πόλης της Βιέννης, θα μπορούσαν να υποθέσουν ή να φανταστούν τις σκοτεινές απαρχές της συναυλίας. Πώς γίνεται ένας θεσμός για τον παγκόσμιο πολιτισμό να ξεκίνησε ως μέσο προπαγάνδας των ναζι; Και

όμως, συνέβη. Πίσω από τη λαμπερή εικόνα, τα ανθισμένα σκηνικά, την αθωότητα και τη χαρά, υπάρχει μια ιστορία πιο σύνθετη, αναμφίβολα άβολη, αλλά το δίχως άλλο βαθιά συνδεδεμένη με τις αντιφάσεις της ευρωπαϊκής Ιστορίας του 20ού αιώνα.

Η 31η Δεκεμβρίου 1939

Οι απαρχές της περίφημης σήμερα Πρωτοχρονιάτικης Συναυλίας τοποθετούνται στο 1939. Δηλαδή περίπου έναν αιώνα μετά τη σύσταση της για πολλούς κορυφαίας ορχήστρας στον κόσμο – η Φιλαρμονική της Βιέννης (Wiener Philharmoniker η επίσημη ονομασία της) έκανε το ντεμπούτο της στις 28 Μαρτίου του 1842 στο παλάτι Χόφμπουργκ με μέλη της μουσικής της τότε Αυτοκρατορικής Όπερας – και σχεδόν τέσσερις μήνες μετά την εισβολή της Γερμανίας στην Πολωνία. Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος βρισκόταν μόλις στο ξεκίνημά του, το φρόνημα του γερ-

μανικού λαού – ο οποίος, για να είναι κανείς ελκρινής, δεν ήταν τότε ακριβώς ομόθυμα υπέρ του στρατιωτικού αιματοκυλίσματος, χρειαζόταν τόνωση – και το ναζιστικό καθεστώς θα επιστράτευε κάθε μέσο για να την προσφέρει. Η μουσική θεωρήθηκε μια καλή ιδέα. Ειδικά εφόσον μπορούσε να φτάσει σε κάθε σπίτι του Ράιχ μέσω του Volksempfänger, του περίφημου φθηνού Ραδιοφώνου του Λαού, το οποίο το εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς είχε δημιουργήσει – ήταν μια ιδέα για την οποία ο Γιόζεφ Γκέμπελς ένιωθε παραπάνω από υπερήφανος – ακριβώς για να διασπείρει τις ιδεοληψίες και τα κηρύγματα μίσους του.

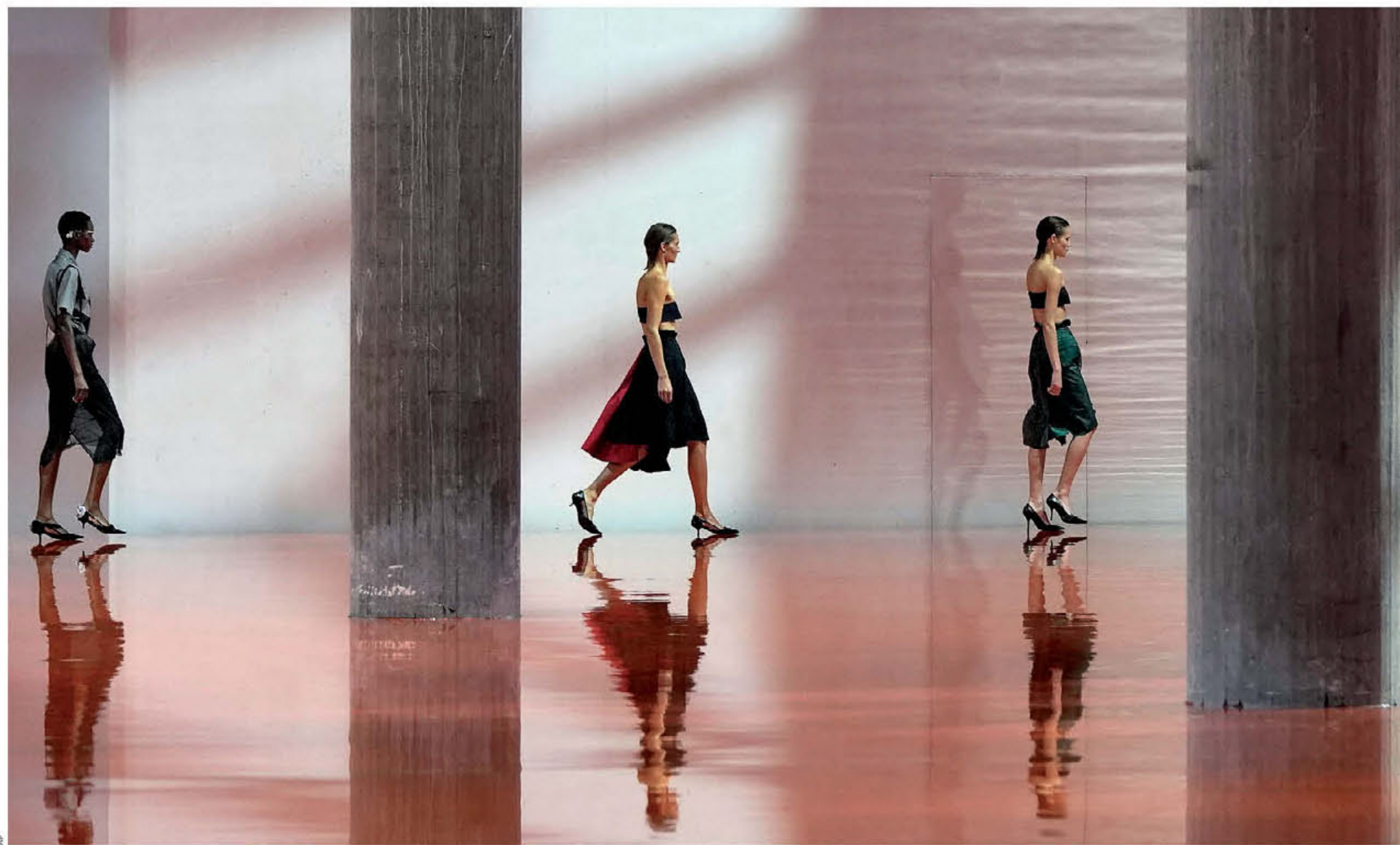
Η πρώτη συναυλία δεν δόθηκε ανήμερα την Πρωτοχρονιά, αλλά στις 31 Δεκεμβρίου του 1939, υπό τη διεύθυνση του Κλέμενς Κράους, ο οποίος διατήρησε τη θέση του έως το 1945 (και κατόπιν από το 1948 έως το 1954), και μεταδόθηκε ραδιοφωνικά στις χώρες του Ράιχ. Τα έσοδα από εκείνη την παρθενική εμφάνιση διατέθηκαν στο Winterhilfswerk, το ταμείο που είχε δημιουργήσει το εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα για τη στήριξη των ασθενέστερων πολιτών. Η μουσική επιστρατεύθηκε ως μέσο φιλανθρωπίας, παρηγορίας και ψυχαγωγίας, αλλά κυρίως ως εργαλείο ιδεολογικής προβολής. Η ναζιστική εξουσία αντιλήφθηκε γρήγορα τη δύναμη της μουσικής ως μέσου συναισθηματικής συσπείρωσης και χρησιμοποίησε ειδικά τη βιεννέζικη ελαφρά μουσική ως αντίβαρο στη βαρ-

Καθοριστικός για τη σημερινή αίγλη του θεσμού υπήρξε ο Βίλι Μποςκόφσκι, αρχιμουσικός της Wiener Philharmoniker από το 1955 έως το 1979. Υπό τη δική του καθοδήγηση, η Πρωτοχρονιάτικη Συναυλία απέκτησε σταθερή δομή, αναγνωρίσιμες κορυφώσεις και, κυρίως, δύο αναμενόμενα φινάλε: τον “Γαλάζιο Δούναβη” και το “Εμβατήριο Ραντέτσκι”

ΛΟΡΕΝΤΣΟ ΜΠΕΡΤΕΛΙ ΣΤΗΝ «POLE POSITION» ΤΟΥ VERSACE

Ο 37χρονος γιος της Μιούτσια Πράντα κάποτε πατούσε τέρμα το γκάτζι στους αγώνες του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος Ράλι. Πλέον, αναλαμβάνει να καθοδηγήσει το άρμα της εξαγοράς του οίκου Versace και να ηγηθεί ενός ομίλου εταιρειών που ορκίζεται στην πολυτέλεια και έχει αναγάγει σε θρησκεία το «made in Italy».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΠΟΥΡΟΥΣΗ

Ο Λορέντσο Μπερτέλι πιστεύει ότι το μέλλον της εργασίας θα είναι χειρωνακτικό. Δεν μιλά απαραιτήτως για σκληρές δουλειές που απαιτούν κάματο και ιδρώτα, όπως για παράδειγμα εκείνη του αγρότη, αν και η συλλογιστική του πιθανότατα περιλαμβάνει και αυτές. Ωστόσο, αναφέρεται κυρίως σε εκείνες τις εργασίες που δεν μπορούν να φέρουν σε πέρας η Τεχνητή Νοημοσύνη και οι αλγόριθμοι. Αυτές για τις οποίες απαιτούνται χέρια, τεχνική, ακρίβεια, εμπειρία, αισθητική και – γιατί όχι; – ψυχή. Όπως, ας πούμε, η παραγωγή πολυτελών προϊόντων, ρούχων και αξεσουάρ, των οποίων δεν θα είναι απαραίτητως το ύφασμα ή το δέρμα από το οποίο

φτιάχνονται, αλλά η σκέψη και η φαντασία, η προσήλωση και η λεπτομέρεια, η μαστοριά αλλά και η ευθύνη απέναντι στο κοινωνικό σύνολο και το περιβάλλον. Αυτές είναι οι αρετές τις οποίες, σύμφωνα με την κοσμοθεωρία του 37χρονου Ιταλού, ποτέ δεν θα καταφέρει ούτε να υποκαταστήσει ούτε, πολύ περισσότερο, να αντικαταστήσει η τεχνολογία. Τα λόγια του Μπερτέλι έχουν μια βαρύτητα παραπάνω αν υπολογίσει κανείς πως δεν πρόκειται για κάποιον σύγχρονο φιλόσοφο που αμπελοφιλοσοφεί για το μέλλον της εργασίας – αν και παρεμπιπτόντως ο ίδιος έχει πτυχίο στη Φιλοσοφική –, αλλά για τον εκλεκτό και τον διάδοχο της αυτοκρατορίας Prada. Ο γιος της Μιούτσια Πράντα και του Πατρίτσιο Μπερτέλι, δηλαδή των

ανθρώπων που από τα τέλη της δεκαετίας του '70 δημιούργησαν το brand που όλοι γνωρίζουμε σήμερα, είναι και εκείνος που θα αναλάβει την ένταξη του οίκου Versace στο χαρτοφυλάκιο της οικογενειακής επιχείρησης έπειτα από την εξαγορά ύψους 1,25 δισ. ευρώ που επισημοποιήθηκε και ολοκληρώθηκε στις 2 Δεκεμβρίου.

«Ο Τζιάνι (σ.σ.: Βερσάτσε) ήταν ο άνθρωπος που έκανε έναν παραδοσιακό, εξαιρετικά ελιτίστικο χώρο να «εκραγεί». (...) Κατά τη γνώμη μου, επρόκειτο για μια επανάσταση αντίστοιχη – τολμώ να πω – με εκείνη που έκανε ο Μάικλ Τζάκσον στη μουσική: πήρε κάτι το εκλεκτικό και το μετέτρεψε σε μαζικά δημοφιλές, λαμπερό και πολιτισμικά μαγνητικό. Η Versace διατηρεί

αυτή τη γοητεία μέχρι σήμερα. Και, το σημαντικότερο, λειτουργεί απολύτως συμπληρωματικά προς τις άλλες μάρκες του ομίλου μας – δεν υπάρχει σύγχυση ταυτότητας, ούτε κίνδυνος η μία να επισκιάσει την άλλη. Είναι ένα σύμπαν από μόνη της. Γι' αυτό και ξεχώριζε μέσα σε μια θάλασσα επιλογών» επισημάνει ο ίδιος σε πρόσφατη συνέντευξή του σχετικά με την απόφαση του ίδιου και των γονιών του να προχωρήσουν στη μεγαλύτερη επένδυση της Prada από της ιδρύσεώς της, το 1913. Και μάλιστα ρίχνοντας λεφτά σε ένα brand πασίγνωστο και ιστορικό μεν, σε φθίνουσα οικονομική πορεία δε – παρ' όλο που η αμερικανική εταιρεία Capri Holdings, στην οποία ανήκει ο οίκος Versace από το 2018, προσπάθησε πέρυσι να αναστρέψει

την εικόνα του, η οποία φαίνεται πως δεν απηχεί στις νεότερες γενιές, αυξάνοντας τις τιμές των προϊόντων και μειώνοντας τη φαντασμαγορία των ενδυμάτων, οι πωλήσεις σημείωσαν πτώση 20%. Όμως ο Μπερτέλι ο νεότερος είναι ένας άνθρωπος που θέλει να βλέπει το ποτήρι μισογεμάτο. Γι' αυτό και εστιάζει περισσότερο στην πληροφορία πως η απόκτηση του οίκου Versace, πέρα από αίγλη και οικονομικούς πονοκεφάλους, προσθέτει στη φαρέτρα της Prada ένα brand που με τον έναν ή τον άλλον τρόπο αγγίζει σε τζίρο τα 700 εκατομμύρια ευρώ. Φρόντισε μάλιστα να διαμηνύσει πως η πατρογονική εταιρεία μπορεί να επωμιστεί και να απορροφήσει τις όποιες απώλειες προκύψουν στο εγγύς μέλλον – το γεγονός πως μόνο

Ο Μπερτέλι θέλει να βλέπει το ποτήρι μισογεμάτο. Γι' αυτό και εστιάζει περισσότερο στην πληροφορία πως η απόκτηση του οίκου Versace, πέρα από αίγλη και οικονομικούς πονοκεφάλους, προσθέτει στη φαρέτρα της Prada ένα brand που αγγίζει σε τζίρο τα 700 εκατ. ευρώ

● Από τους αγώνες του WRC, στους οποίους θήτευσε για μια δεκαετία, ο ευειδής Λορέντζο Μπερτέλι περνά στην ηγεσία του πατρογονικού ομίλου εταιρειών μόδας.

κά brands, όπως Fendi, Bvlgari και Loro Piana – και Kering του Φρανσουά Ανρί Πινό, στην ιδιοκτησία του οποίου ανήκουν τα brands Gucci και Bottega Veneta. Ήταν η εποχή που η Μιούτσια Πράντα πήρε την εταιρεία που ίδρυσε ο παππούς της στα χέρια της και καθοδήγησε την ανάπτυξή της σε παγκόσμιο παίκτη της βιομηχανίας της μόδας. Η Prada ή μάλλον Fratelli Prada, όπως ονομαζόταν αρχικά, ιδρύθηκε το 1913 στο Μιλάνο από δύο αδέρφια: τον Μάριο και τον Μαρτίνο Πράντα. Το κατάστημα τους στην περίφημη Galleria Vittorio Emanuele II και τα εμπορεύματά τους – κυρίως δερμάτινα είδη που αρχικά εισήγαν από το εξωτερικό – γιγάντωσαν γρήγορα τη φήμη τους. Αν και ο Μάριο Πράντα ήταν της άποψης πως γυναίκες και επιχειρείν ήταν έννοιες ασύμβατες, μετά τον θάνατό του η επιχείρηση πέρασε στα χέρια της κόρης του Λουίζα και από εκείνη στην κόρη της Μιούτσια. Βεβαίως, η γυναίκα που σήμερα όλος ο κόσμος γνωρίζει με το μικρό όνομά της ξεκίνησε από διαφορετική αφετηρία και είχε μάλλον άλλα σχέδια για τη ζωή της. Μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος, με διδακτορικό στις Πολιτικές Επιστήμες και σπουδές

● Ο οίκος που το 1978 ίδρυσε ο Τζιάνι Βερσάτσε, τον οποίο μετά τη δολοφονία του το καλοκαίρι του 1997 διαδέχθηκε η αδελφή του Ντονατέλα (επάνω), πέρασε στις 2 Δεκεμβρίου στα χέρια της Μιούτσια Πράντα και του Πατρίτσιο Μπερτέλι.

● Επειτα από μια περίοδο κάμψης τη δεκαετία του 2010, ο οίκος Prada επανεφύρε την αίγλη του χάρη και στη μεταγραφή του Ραφ Σίμονς.

το brand Miu Miu, επίσης ιδιοκτησίας Prada, απέφερε για το 2024 1,2 δισ. ευρώ είναι η καλύτερη εγγύηση. Εξάλλου, πρόθεση της Prada, όπως διευκρίνισε, δεν είναι ούτε να υποσκελίσει ούτε και να μεταλλάξει τον οίκο που ίδρυσε το 1978 ο αείμνηστος Τζιάνι Βερσάτσε στο Μιλάνο. Αλλά πρώτα να αναγνωρίσουν και να κατανοήσουν το modus operandi του και κατόπιν να προβούν σε κινήσεις εσωτερικής αναδιάρθρωσης και αλλαγών στην εικόνα του brand. Ως ειρωνεία της τύχης ακούγεται το γεγονός πως το 1978 ήταν μια χρονιά-ορόσημο και για τον οίκο Prada, που με την απόκτηση του Versace γίνεται μια υπολογίσιμη δύναμη μεταξύ των κολλοσσών LVMH του Μπερνάρ Αρνό – που κατέχει ιστορικά ιταλι-

EPA

2

2

2

ΝΙΚΟΣ ΤΑΧΜΑΖΗΣ

«To bartending είναι ισορροπία υψικών και φιλοξενίας»

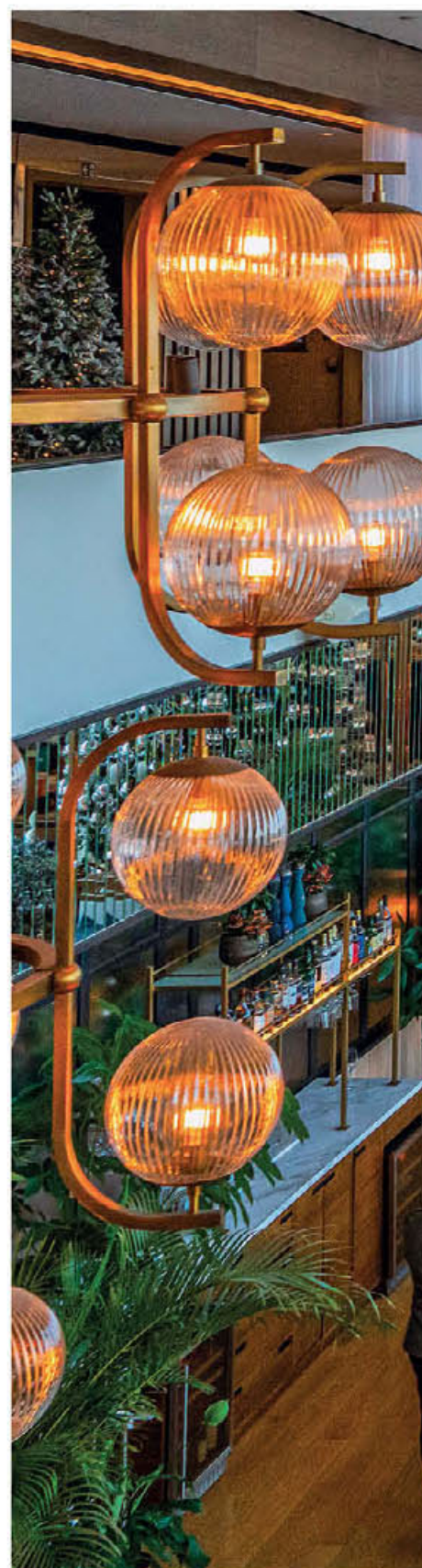
Ο νέος Bar Manager του Avra Bar στο Four Seasons Astir Palace Hotel Athens μάς μιλάει για την τέχνη της μιξολογίας και της επικοινωνίας, καθώς και για τις ιστορίες που ζωντανεύουν τα κοκτέιλ του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΓΩΝΑ ΛΑΨΑΤΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Το πάθος του Νίκου Ταχμάζη μετασηματίζεται σε δημιουργικότητα με στόχο τη μέγιστη απόλαυση του πελάτη. Τα κοκτέιλ του συνδυάζουν ευρηματικότητα, καινοτομία, ποιοτικές πρώτες ύλες και βιωσιμότητα για να αφηγηθούν όμορφες ιστορίες που συχνά συγκινούν. Με λαμπρή θητεία σε Λονδίνο και Μιλάνο, όπου ξεχώρισε για την ικανότητά του στη μιξολογία και την αφοσίωσή του στον τομέα της φιλοξενίας, επέστρεψε στην Ελλάδα τον περασμένο Μάιο, αναλαμβάνοντας Bar Manager του Avra Bar στο Four Seasons Astir Palace Hotel στην Αθηναϊκή Ριβιέρα, έναν προορισμό με επισκέπτες από ολόκληρο τον κόσμο.

«Μικρός ήθελα να σπουδάσω στην Καλών Τεχνών. Ενιωθα

έντονη την ανάγκη να εκφράζομαι ζωγραφίζοντας στο χαρτί, σε τοίχους δωματίων, κάνοντας γκράφιτι. Η δουλειά στο μπαρ ήταν μια ασχολία για χαριζιλίκι, δεν την έβλεπα ως επαγγελματική αποκατάσταση. Αυτό ήρθε αργότερα, όταν πια διαπίστωσα ότι η επικοινωνία με τον κόσμο και η δημιουργικότητα της μπάρας με γοήτευαν και ότι με διαφορετικό τρόπο συνέχιζα να είμαι δημιουργικός. Επιδιώκοντας τότε να κατακτήσω γνώσεις και τεχνικές που θα βελτίωναν τις δεξιότητές μου, μετακόμισα στο πολυπολιτισμικό Λονδίνο, μια μητρόπολη με τεράστια κουλτούρα στον χώρο του bartending και της φιλοξενίας. Εμείνα εκεί δώδεκα χρόνια και παρότι η δουλειά ήταν πολύ απαιτητική, εμένα με ενέπνευσε και με έκανε να ερωτευτώ ακόμα περισσότερο τον χώρο αυτόν, δείχνοντάς μου τις δυνατότητες και τις ευκαιρίες που κρύβει. Ανακάλυψα τα εργαλεία και έμαθα τις τεχνι-

●
Ο Bar Manager
του Avra,
Νίκος Ταχμάζης.

κές που με βοήθησαν να εκφράσω τη δημιουργικότητά μου και να εξελιχθώ σε αυτό που είμαι σήμερα. Και δεν εννοώ πώς να φτιάχνω ένα γευστικό κοκτέιλ, αλλά πώς να αφηγούμαι μέσα από αυτό αληθινές ιστορίες». Και επειδή οι εμπειρίες μας αποτελούν συχνά αφετηρία δημιουργικότητας, το ταξίδι για τον Νίκο Ταχμάζη ξεκίνησε με ένα κοκτέιλ που μετουσιώνει τη γεύση από το ξύλο του μολυβιού που δαγκώνει όταν ζωγραφίζει στο χαρτί σε... κοκτέιλ. Κλείστηκε στο εργαστήριο και, κάνοντας απόσταση σε ξύλο κέδρου και σε νιφάδες σοκολάτας, ζωντάνεψε τη γεύση μιας σημαντικής για εκείνον ανάμνησης: «Είναι ένα κοκτέιλ που αγαπώ πολύ, γιατί μεταφέρει συναισθημα. Μία πελάτισσα στο Λονδίνο, όταν το δοκίμασε, θυμάμαι ότι συγκινήθηκε τόσο που δάκρυσε».

Από τις λαμπερές μπτροπόλεις, στον κοσμοπολιτισμό του Αστέρα

Τα ταξίδια αποτελούν σημαντικό τροφοδότη γνώσης και εμπειριών. Ταξιδεύει όχι μόνο για να ενημερώνεται για τις τάσεις αλλά για να εμπνέεται από τον πολιτισμό, το φαγητό των άλλων λαών και να δημιουργεί κοκτέιλ που κάνουν τους επισκέπτες του, σήμερα πια στο Avra Bar, να νιώθουν οικεία: «Το Λονδίνο δι-αμόρφωσε την πορεία μου, όμως και το Μιλάνο, όπου βρισκόμουν τα δύο προηγούμενα χρόνια, επίσης στον Όμιλο Four Seasons, η Νέα Υόρκη και πολλές ακόμα πόλεις με ενέπνευσαν και εξέλιξαν τη δουλειά μου. Είχα την τύχη να επισκεφθώ πολλούς τόπους μέσω της δουλειάς, καθώς το Bar Termini στο Σόχο μετά τον δεύτερο χρόνο που ήμουν εκεί κατέκτησε για δύο συνεχόμενες

Οι γιορτινά στολισμένοι χώροι του Avra Bar στο Four Seasons Astir Palace Hotel Athens.

χρονιές την ένατη και την έκτη θέση στη λίστα με τα 50 Καλύτερα Μπαρ στον Κόσμο. Σε αυτά τα ταξίδια διδάχθηκα πολλά από την καθημερινότητα των ανθρώπων που συναντούσα. Οχι μόνο τι τρώνε και τι πίνουν, αλλά πώς παραγγέλνουν, τι θεωρούν σημαντικό για να νιώθουν όμορφα μέσα στον χώρο που τους φιλοξενεί».

Πληροφορίες πολύτιμες όταν εργάζεσαι σε ένα μπαρ πεντάστερου ξενοδοχείου, όπου τα κοκτέιλ πρέπει να αγγίζουν γευστικά μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού. Γι' αυτό η έρευνα που κάνει η ομάδα μέσα στο εργαστήριο του Four Seasons Astir Palace Hotel Athens έχει ως αποτέλεσμα κοκτέιλ που ικανοποιούν πελάτες από κάθε γωνιά του πλανήτη. Ωστόσο, για να μπει ένα κοκτέιλ στη λίστα, δεν αρκεί η ωραία γεύση. «Σημαντικό στοιχείο είναι πόσο ισορροπημένο είναι το ποτό, ώστε να μην κουράζει τον πελάτη γιατί είναι πολύ γλυκό, πολύ πικρό... Αυτό το καταλαβαίνουμε αν μπορεί κάποιος να καταναλώσει περισσότερα από ένα ίδια κοκτέιλ και δεν χρειάζεται να αλλάξει γεύση» εξηγεί και προσθέτει: «Στο Avra Bar ξανασυν-

**Δεν είναι
κάτι απλό να
“ψυχολογήσεις”
τη διάθεση
του ανθρώπου
απέναντί σου,
όμως το πώς
θα υποδεχθείς
κάποιον
προηγείται τού
τι θα πει**

νάντησα πολλά από τα μέλη της ομάδας που συνεργαζόμασταν στο Λονδίνο, με τους οποίους έχω κοινούς κώδικες και εμπειρίες. Τότε η εταιρεία μας για να διασφαλίζει την ίδια ποιότητα σε όλα τα μπαρ της, είχε φτιάξει ένα εργαστήριο όπου κάναμε δοκιμές

και εκπαιδευόμασταν. Λεγόταν Drink Factory και ήταν μια αποθήκη με όλα τα απαραίτητα για πειραματισμό και δημιουργικότητα. Εκεί καταλάβαμε τη σημασία της έρευνας και πώς με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνουμε πάντα υψηλή ποιότητα. Γι' αυτό είμα-

στε τυχεροί που μας παρέχεται μέσα στο Four Seasons το δικό μας εργαστήριο, όπου μπορούμε να εξελίσσουμε τη δουλειά μας». Όμως για τον Νίκο Ταχμάζη η φιλοξενία και ο τρόπος με τον οποίο θα προσεγγίσει ο bartender τον πελάτη είναι εξίσου σημαντι-

κά στοιχεία: «Στην Ελλάδα μπορεί να μην το καταλαβαίνουμε, αλλά η φιλοξενία αποτελεί μέρος της καθημερινότητάς μας – ξεκινά από τα σπίτια μας. Οι περισσότεροι από εμάς, επίσης, κάποια στιγμή μικροί δουλέψαμε στον χώρο της φιλοξενίας, π.χ.

Οι φυσιολατρικές περιπηγές σε ευάλωτους προορισμούς την εποχή της κλιματικής κρίσης ευαισθητοποιούν και προτάσσουν την ανάγκη για αειφόρο τουρισμό.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΛΟ

Σε έναν κόσμο που αντιμετωπίζει την επιταχυνόμενη κλιματική κρίση, το ταξίδι αποκτά μια νέα, βαθύτερη διάσταση. Δεν αφορά πια μόνο την εναλλαγή εικόνων και τη σύντομη απόδραση από την καθημερινότητα, αλλά προβάλλει και ως μια επείγουσα γνωριμία με τα τελευταία «ανέγνιχα» θαύματα της φύσης. Οι «ύστατοι παράδεισοι», προορισμοί εύθραυστοι, μέρη όπου η μαγεία των οικοσυστημάτων και της άγριας ζωής διατηρείται ακόμα ζωντανή, βρίσκονται υπό άμεση απειλή. Οι φυσιολατρικές εκδρομές σε αυτούς τους τόπους δεν είναι διακοπές – είναι προσκυνήματα, μια ευκαιρία να γνωρίσουμε έναν κόσμο που ίσως σύντομα να υπάρχει μόνο στις φωτογραφίες και στις αναμνήσεις. Είναι πράξη μνήμης και αφύπνισης, καθώς γινόμαστε μάρτυρες μιας Γης που αγωνίζεται, αντιμέτωπη με ωκεανούς αδιαφορίας.

Perito Moreno ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Έχει γίνει διάσημος για το πολυφωτογραφημένο φαινόμενο της περιοδικής κατάρρευσης τμημάτων του παγοφράγματός του στη λίμνη Αργεντινή. Ο Perito Moreno είναι ένας εντυπωσιακός παγετώνας στην Παταγονία της Αργεντινής, μέσα στο Εθνικό Πάρκο Los Glaciares. Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO, αποτελεί μία από τις πιο διάσημες και εύκολα προσβάσιμες παγομάζες στον κόσμο. Έχει μήκος περίπου 30 χιλιομέτρων και το μέτωπό του φθάνει σε ύψος δεκάδων μέτρων πάνω από την επιφάνεια της λίμνης, δημιουργώντας ένα σχεδόν κάθετο «τείχος» πάγου. Το όνομα Perito Moreno τιμά τον αργεντινό εξερευνητή και γεωγράφο Φρανσίσκο Περίτο Μορένο, του οποίου το έργο στη χαρτογράφηση και την οριοθέτηση της Παταγονίας υπήρξε καθοριστικό για τη χώρα. Για δεκαετίες, σε αντίθεση με την πλειονότητα των παγετώνων της

Αργεντινής που συρρικνώνονταν με ανησυχητικό ρυθμό, ο εν λόγω είχε σχετικά σταθερή έκταση, γεγονός που τον καθιστούσε αντικείμενο επιστημονικής μελέτης. Όμως τα τελευταία χρόνια οι μετρήσεις δείχνουν σημαντική επιτάχυνση της απώλειας πάγου, με την επιφάνειά του να χαμηλώνει αισθητά. Η αύξηση της θερμοκρασίας και η μείωση της

χιονόπτωσης στην περιοχή διαταράσσουν την όποια ισορροπία μεταξύ συσσώρευσης και τήξης, οδηγώντας σε καθαρή απώλεια μάζας. Η υποχώρηση του Perito Moreno απειλεί τα υδάτινα αποθέματα και τη ροή των ποταμών και των λιμνών που εξαρτώνται από τον παγετώνα, γεγονός που δημιουργεί αλυσιδωτές επιπτώσεις σε οικοσυστήματα, τοπικές

κοινωνίες και οικονομία. Σήμερα, οι τουρίστες επισκέπτονται τον Perito Moreno κυρίως μέσω οργανωμένων εκδρομών από την κοντινή κομμόπολη Ελ Καλαφάτε. Από εκεί μεταφέρονται με λεωφορεία στο Εθνικό Πάρκο Los Glaciares – η απόσταση είναι περίπου 76 χιλιόμετρα. Στη συνέχεια περπατούν σε ειδικά διαμορφωμένες ξύλινες εξόδους

Ο εντυπωσιακός παγετώνας Perito Moreno «ποζάρει» στους τουρίστες που ταξιδεύουν ως την άκρη του κόσμου, εν προκειμένω την Παταγονία, για να τον θαυμάσουν εκ του σύνεγγυς.

Εικόνα ομορφιάς και αθωότητας: τέσσερις ζέβρες στη σιωπή της σαβάνας, στο Εθνικό Πάρκο Σερενγκέτι της Τανζανίας.

Ο Perito Moreno είναι ένας εντυπωσιακός παγετώνας στην Παταγονία, που αποτελεί Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO και μία από τις πιο διάσημες και εύκολα προσβάσιμες παγομάζες στον κόσμο

και ακολουθούν διαδρομές παρατήρησης που προσφέρουν πανοραμική θέα στο μέτωπο του παγετώνα, επιτρέποντας την παρακολούθηση της εντυπωσιακής κατάρρευσης πάγου χωρίς κίνδυνο. Πολλές εκδρομές περιλαμβάνουν κρουαζιέρα στη λίμνη Αργεντινή για κοντινή θέαση του «παγομετώπου», ενώ οι πιο προχωρημένες επιλογές προσφέρουν πεζοπορία πάνω στον πάγο με εξοπλισμό και οδηγούς. Συνιστάται κράτηση εκ των προτέρων λόγω υψηλής ζήτησης. Ο καλύτερος τρόπος πρόσβασης στην Ελ Καλαφάτε είναι το αεροπλάνο, καθώς υπάρχουν συχνές πτήσεις από το Μπουένος Αίρες. Από εκεί διοργανώνονται εκδρομές και σε άλλα φυσικά αξιοθέατα της Παταγονίας. Μία από τις πιο δημοφιλείς είναι εκείνη στο μικρό ορεινό χωριό Ελ Τσαλέν που απέχει περίπου 210 χιλιόμετρα. Βρίσκεται στους πρόποδες του ορεινού συμπλέγματος Φιτζ Ρόι, μέσα στο Εθνικό Πάρκο Los Glaciares, χαρακτηρίζεται ως η «πρωτεύουσα του trekking της Αργεντινής» και αποτελεί ιδανική βάση για πεζοπορίες σε παγετώνες, λίμνες και γρανιτένιες κορυφές, όπως εκείνη του όρους Σέρο Τόρε.

Μεγάλος Κοραλλιογενής Υφαλος

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ένας κόσμος εκθαμβωτικών χρωμάτων, χιλιάδων ειδών ψα-

Αεροφωτογραφία που απεικονίζει τον Μεγάλο Κοραλλιογενή Υφαλο.

ριών, θαλάσσιων χελωνών, καρχαριών και κοραλλιών. Σαν να βουτάς σε έναν πίνακα ζωγραφικής! Ο Μεγάλος Κοραλλιογενής Υφαλος (Great Barrier Reef) είναι ένας υποβρύχιος παράδεισος ζωτικής σημασίας για τη θαλάσσια ζωή. Στην περίπτωση του, ο κίνδυνος αφορά πρωτίστως την εύθραυστη ισορροπία των κοραλλιών του, που διατα-

ράσσεται από πολλαπλές απειλές, με την κλιματική κρίση να πρωτοστατεί. Η άνοδος της θερμοκρασίας των ωκεανών προκαλεί τη λεύκανσή τους, οδηγώντας στον θάνατό τους. Την ίδια στιγμή, η οξίνιση των ωκεανών λόγω της απορρόφησης CO2 απειλεί τη δυνατότητα των κοραλλιών να χτίσουν τους σκελετούς τους. Γεωργικά φυτοφάρμακα, βιομηχανικά απόβλητα και παράνομη αλιεία επιδεινώνουν την κατάσταση. Το 2023-2024 καταγράφηκε, σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, το σοβαρότερο επεισόδιο στην ιστορία, με απώλειες που έφτασαν το 1/3 ζωντανών κοραλλιών σε ορισμένες ζώνες,

ενώ η συχνότητα τέτοιων γεγονότων αυξάνεται δραματικά. Οι τουρίστες μπορούν να επισκεφθούν τον Μεγάλο Κοραλλιογενή Υφαλο κυρίως από τις πόλεις Κερνς ή Πορτ Ντάγκλας στο Κουίνσλαντ της Αυστραλίας, μέσω οργανωμένων ημερήσιων ή πολυήμερων εκδρομών με σκάφη ή υδροπλάνα. Μπορούν να κάνουν snorkeling, scuba diving ή glass-bottom boat tours στους εξωτερικούς υφάλους. Μπορούν επίσης να διαμείνουν σε νησιά, όπως το Χέρον και το Λέιντι Ελισι, όπου λειτουργούν κομψά eco-resorts. Η καλύτερη εποχή για ταξίδι στην περιοχή είναι μεταξύ Μαΐου και Νοεμβρίου.

Εθνικό Πάρκο Σερενγκέτι - Νγκορονγκόρο

TANZANIA
Εδώ η απειλή είναι πολυμέτωπη, ένας συνδυασμός ανθρωπογενών πιέσεων, κλιματικής αλλαγής και παράνομων δραστηριοτήτων που διαταράσσουν τη μετανάστευση άγριας ζωής και την ισορροπία του βιότοπου. Ωστόσο τα οικοσυστήματα της περιοχής Σερενγκέτι και του κρατήρα Νγκορονγκόρο στην Ανατολική Αφρική εξακολουθούν να φιλοξενούν ένα από τα τελευταία μεγάλα χερσαία θεάματα του πλανήτη. Πρόκειται για τη Μεγάλη Μετανάστευση, την ετήσια κυκλική πορεία περίπου 1.000 χιλιομέτρων στην